

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kirke-Sange til Kronings-Dagen den 28de Juni 1840 Vise om Kong Christian den Ottendes og Dronning Caroline Amalies Kroning og Salvning paa Frederiksborg Anden Søndag efter Trinitatis 1840 Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kirke-Sange til Kronings-Dagen den 28de Juni 1840 Vise om Kong Christian den Ottendes og Dronning Caroline Amalies Kroning og Salvning paa Frederiksborg Anden Søndag efter Trinitatis 1840 Sange for Vennelaget i Danske Samfund paa Kronings-Dagen 28de Juni 1840", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1840_667-intro-shoot-idm148.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Vise om Kong Christian den Ottendes og Dronning Caroline Amalies Kroning

Genre

Titelbladet henviser til anden søndag efter Trinitatis, som i 1840 netop faldt den 28. juni (se fx Bauer 1964, s. 69, tavle 29), men digtet er langt fra traditionelt kirkeligt. I modsætning til sangene til menigheden i Vartov, der ved melodivalget alluderede til kendte salmer, er visen her mere folkelig, faktisk folkeviseagtig. Alligevel forbinder Grundtvig visen med en dag i kirkeåret, måske for at understrege, at en salving er en kirkelig handling. Grundtvig anvender selv genrebetegnelsen 'vise', hvilket stemmer godt overens med både form og indhold. Det er uklart, hvilket formål og publikum Grundtvig har haft med udgivelsen. I hans genoptryk, *Skjalde-Blik paa Danmarks Stjerne i Sølv-Bryllups og Kronings-Aaret 1840*, optræder visen i en verdslig afdeling med overskriften "Kronings-Viser (i et Vennelag)." (Grundtvig 1840a, s. 69).

Indhold

Visens første fem strofer kredser om slottet og dets kirke, og først i sjette strofe udløses navnet: Frederiksborg, hvor salvingen foregik.

Sproget spiller på folkevise-stilen med udtryk som "Blommer" for blomster (strofe 2), "fuldmange" (strofe 3) og "Baade" i betydningen 'nytte, gavn' (strofe 7). Som visen er fast forankret i sted, er den det også i tid. Salvingen fandt sted i slutningen af maj, så både sommersonnen og kærminder i strofe 12 er med til at give en årstidsfølelse.

Visen betoner samhørigheden mellem folket og kongen (strofe 7 og 10). Den historiske dimension er vigtig i strofe 9, der nævner de to konger, som folket formentlig kendte bedst: Christian 4., der var bygherre på Frederiksborg, i hvis slotskirke salvingen foregik. Herpå følger den nyligt afdøde Frederik 6., der ganske vist havde været konge siden 1808, men allerede i 1784 som kronprinsregent havde overtaget den egentlige statsledelse og fx var med til at gennemføre stavnsbåndets løsning (strofe 9). Størsteparten af Danmarks befolkning havde med andre ord aldrig kendt anden regent end ham. Grundtvigs syn på enevælden som institution udtrykkes ved, at regenten er "Kongen af Guds Naade" (strofe 7).

Endelig fremhæves det danske sprog, som dels kan bruges til at lovsynge kongeparret, dels har en funktion som det organ, der bevarer mindet om parrets bedrifter (strofe 13-14). I visen bliver de syngende en del af lovprisningen.

Form og melodi

I modsætning til de to Vartov-sange skal denne synges til en kendt folkelig melodi, "Der stander et Slot i Østerrig" (se fx Nyerup 1821, bind 2, s. IV). Dertil kommer, at indholdet er forholdsvis verdsligt. Den simple firlinjede strofeform med krydsrimende fire- og trefodsjamber brugtes i den romantiske periode ofte til det, man kalder kunstballader, dvs. viser i en folkeviseagtig stil, der dog i modsætning til middelalderens fri stavelsesudfyldning har en regelmæssig metrisk struktur. Samtidig er kunstballaden meget sangbar.